

ALGEMENE ZENDBRIEVEN
VOOR
IEDEREEN

In deze serie verschenen delen

Matteüs voor iedereen, twee delen

Marcus voor iedereen

Lucas voor iedereen, twee delen

Johannes voor iedereen, twee delen

Handelingen voor iedereen, twee delen

Paulus voor iedereen, Romeinen, twee delen

Paulus voor iedereen, 1 Korintiërs

Paulus voor iedereen, 2 Korintiërs

Paulus voor iedereen, Galaten, Tessalonicenzen

Paulus voor iedereen, Gevangenisbrieven (Efeze,

Filippenzen, Kolossenzen, Filemon)

Paulus voor iedereen, Pastorale brieven

Hebreeën voor iedereen

Algemene zendbrieven voor iedereen

Openbaring voor iedereen

ALGEMENE
ZEND-
BRIEVEN

voor

IEDEREEN

JAKOBUS, PETRUS,
JOHANNES, JUDAS

MET BIJBELSTUDIEGIDS

TOM
WRIGHT

© Nicholas Thomas Wright 2011

Oorspronkelijk uitgever Society for Promoting Christian Knowledge,
Londen

Oorspronkelijke titels *Early Christian Letters for Everyone en For Everyone
Study Guides James, 1 & 2 Peter & Judah, The Letters of John*

© Nederlandse editie: Uitgeverij Van Wijnen, Postbus 172, 8800 AD
Franeker, 2019

De Bijbelteksten zijn met toestemming van het Nederlands
Bijbelgenootschap overgenomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV).

Vertaling Monica van Bezooijen

Omslagontwerp Monica Capoferri

Omslagfoto Andrea Rossi

www.uitgeverijvanwijnen.nl

ISBN 9789051943245

NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvou-
digd in welke vorm dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form whatsoever without
previous written permission from the publisher.

INHOUD

Introductie 9

JAKOBUS

Jakobus 1,1-8	De beproeving van het geloof	17
Jakobus 1,9-18	De valstrikken van de wereld en het geschenk van God	20
Jakobus 1,19-27	Het woord dat zijn werk doet	24
Jakobus 2,1-13	Geen voorkeursbehandeling!	28
Jakobus 2,14-26	Geloof en daden	32
Jakobus 3,1-12	De tong temmen	36
Jakobus 3,13-18	Ware en valse wijsheid	40
Jakobus 4,1-10	Nederigheid en vertrouwen	43
Jakobus 4,11-17	Leven in vertrouwen op God	47
Jakobus 5,1-6	Waarschuwingen voor de rijken	52
Jakobus 5,7-12	Geduld en vertrouwen	56
Jakobus 5,13-20	Bidden in geloof	60

1 PETRUS

1 Petrus 1,1-9	Waar geloof en vaste hoop	67
1 Petrus 1,10-21	Vrijgekocht door genade	72
1 Petrus 1,22 – 2,3	Pasgeboren baby's	77
1 Petrus 2,4-10	De levende steen	81
1 Petrus 2,11-17	Leven in een heidense wereld	86
1 Petrus 2,18-25	Lijden zoals de messias	91
1 Petrus 3,1-7	Het huwelijk en zijn uitdagingen	95
1 Petrus 3,8-16	De nieuwe levenswijze	99
1 Petrus 3,17-22	Lijden als rechtvaardige	104

INHOUD

1 Petrus 4,1-11	Veranderd leven	109
1 Petrus 4,12-19	Delen in het lijden van de messias	113
1 Petrus 5,1-7	Nederige herders	117
1 Petrus 5,8-14	Standvastig zijn door Gods kracht	121
 2 PETRUS		
2 Petrus 1,1-11	Bevestig je roeping!	129
2 Petrus 1,12-21	Profetie die in vervulling gaat	133
2 Petrus 2,1-10a	Valse profeten	137
2 Petrus 2,10b-22	Van kwaad tot erger	142
2 Petrus 3,1-10	De dag van de Heer	147
2 Petrus 3,11-18	Gods geduld	152
 1 JOHANNES		
1 Johannes 1,1-4	Het woord van het leven	159
1 Johannes 1,5 – 2,2	Gods licht en onze duisternis	164
1 Johannes 2,3-14	Gods nieuwe gebod	169
1 Johannes 2,15-29	Mensen van de leugen	174
1 Johannes 3,1-10	Uit God geboren	180
1 Johannes 3,11 – 4,6	De uitdaging van de liefde	185
1 Johannes 4,7-21	Gods liefde	191
1 Johannes 5,1-12	Geloof behaalt de overwinning	196
1 Johannes 5,13-21	De ware God	201
 2 JOHANNES		
2 Johannes 1-6	Het teken van leven	209
2 Johannes 7-13	Laat je niet misleiden!	213
 3 JOHANNES		
3 Johannes 1-8	Gastvrijheid voor Gods volk	221
3 Johannes 9-15	Gezag en getuigenis	225

INHOUD

JUDAS

Judas 1-4	Strijd om het geloof	233
Judas 5-16	Dwaalleraren	237
Judas 17-25	Gered door Gods macht	243

<i>Woordenlijst</i>		249
---------------------	--	-----

BIJBELSTUDIEGIDSEN		271
--------------------	--	-----

*geschreven samen met Phyllis J. Le Peau (Jakobus)
en Dale & Sandy Larson (Petrus, Johannes en Judas)*

Voor Sam

INTRODUCTIE

De allereerste keer dat iemand in het openbaar de mensen over Jezus vertelde, was het heel duidelijk: deze boodschap is voor *iedereen*.

Het was een geweldige dag – het wordt wel de geboortedag van de kerk genoemd. De machtige wind van Gods geest had door de volgelingen van Jezus gewaaid, waardoor ze vervuld waren van een nieuwe vreugde en zich van Gods aanwezigheid en kracht bewust waren. Hun leider, Petrus, had een paar weken daarvoor nog gehuild als een baby, omdat hij vloekend bezworen had dat hij Jezus niet eens kende. Nu stond hij aan een enorme menigte uit te leggen dat er iets was gebeurd wat de wereld voorgoed had veranderd. Wat God voor hem, Petrus, had gedaan, begon Hij nu voor de hele wereld te doen: nieuw leven, vergeving, nieuwe hoop en kracht begonnen te bloeien als lentebloemen na een lange winter. Een nieuw tijdperk was begonnen, waarin de levende God nieuwe dingen zou gaan doen in de wereld – en het zou beginnen op die plaats, op dat tijdstip met de mensen die toen naar hem aan luisterden.

‘De belofte is voor *jullie*,’ zei hij, ‘en voor jullie kinderen en voor iedereen die ver weg is’ (Handelingen 2,39). Het was niet alleen voor de persoon die naast je stond. Het was voor iedereen.

Petrus’ woorden kwamen uit: binnen een opvallend korte tijd verspreidde de jonge beweging zich over het grootste gedeelte van de in die tijd bekende wereld. En één manier waarop de belofte aan *iedereen* bekend werd, was door de geschriften van de eerste christelijke leiders. Deze korte werken – voor het grootste gedeelte brieven en verhalen over

INTRODUCTIE

Jezus – werden wijdverspreid en gretig gelezen. Ze waren nooit bedoeld voor een religieuze of intellectuele elite. Vanaf het eerste begin waren ze bedoeld voor iedereen.

Dit is in onze tijd niet anders. Natuurlijk, het is van belang dat sommige mensen tijd en zorg besteden aan het historische bewijs, de betekenis van de originele woorden (de eerste christenen schreven in het Grieks) en het precieze, bijzondere effect van wat verschillende schrijvers zeiden over God, Jezus, de wereld en zichzelf. Deze serie, de *Bijbel voor iedereen*, is nauwkeurig gebaseerd op de boeken die ons daarover vertellen. Maar het doel van al die boeken is dat de boodschap bekend kan worden bij iedereen, vooral bij mensen die normaal gesproken geen boek met voetnoten en Grieks zouden lezen. Voor dat soort mensen zijn de boeken uit deze serie geschreven. En daarom staat er een woordenlijst achterin, met de belangrijkste woorden die je nodig hebt om verder te kunnen komen en een simpele beschrijving van wat ze betekenen. Telkens als je een woord **vetgedrukt** in de tekst ziet staan, kun je achterin opzoeken hoe het ook alweer precies zat.

Er zijn vandaag de dag natuurlijk veel vertalingen van het Nieuwe Testament beschikbaar. Degene die ik hier aanbied, is gemaakt voor dezelfde soort lezer: een die wellicht niet direct de meer formele, soms zelfs zware toon van sommige standaardvertalingen zou begrijpen. Ik heb uiteraard geprobeerd zo dicht mogelijk bij het origineel te blijven, maar mijn belangrijkste doel is geweest er zeker van te zijn dat de woorden niet alleen tot sommige mensen kunnen spreken, maar tot iedereen.¹

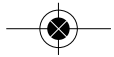
‘De algemene zendbrieven’ in dit boek zijn kort, bondig

¹ Het vertalen van Wrights bijbelvertaling zorgt voor te veel afstand van de grondtekst. Daarom wordt voor deze serie de *Nieuwe Bijbelvertaling* (NBV) gebruikt, die met hetzelfde doel is vertaald. Namen en citaten in de lopende tekst zijn waar mogelijk ontleend aan de NBV. [noot van de vertaler]

INTRODUCTIE

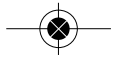
en scherp. Ze zitten vol heldere, praktische adviezen voor christenen die hun eerste stappen in het geloof zetten. Zij moeten weten welke problemen ze kunnen verwachten en hoe ze daarmee om kunnen gaan. De brieven ademen echter ook de frisse wind van blijdschap over een pas ontdekt geloof, hoop en leven. Ze zitten vol verwondering over Jezus zelf, zijn leven-gevend werk om mensen te redden en zijn openbaring van wie God zelf is. Als het gaat over de gevaren die een christelijke gemeenschap bedreigen, zijn ze realistisch. De wereld probeert de kerk te dwingen om te leven zoals zij en probeert de boodschap dat de levende God op pad zou zijn, in de kiem te smoren. De brieven zijn echter net zo realistisch over de moeilijkheden die kunnen ontstaan binnen de gemeenschap zelf. Ze putten graag uit de oude geschriften van Israël, zodat jonge christenen meer en meer ontdekken welke plek ze mogen innemen binnen Gods liefde en plannen. De brieven gaan over een breed scala aan onderwerpen van politiek tot privéleven. Ze vormen een belangrijke bron voor elke kerk en elke christen. Dus hier zijn ze: *De algemene zendbrieven voor iedereen!*

Tom Wright

JAKOBUS

JAKOBUS 1,1-8

De beproeving van het geloof

¹Van Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus. Aan de twaalf stammen in de diaspora. Ik groet u.

²Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei beproevingen ondergaat. ³Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid.

⁴Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming.

⁵Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom en hij, die aan iedereen geeft, zonder voorbehoud en zonder verwijt, zal u wijsheid geven. ⁶Vraag vol vertrouwen, zonder enige twijfel. Wie twijfelt is als een golf in zee, die door de wind heen en weer wordt bewogen. ⁷⁻⁸Wie zo aarzelend en onberekenbaar is bij alles wat hij doet, moet niet denken dat hij iets van de Heer zal krijgen.

Ik dacht altijd dat golven van ver kwamen. Als ik aan zee stond en toekeek hoe de grijsgroene monsters aan kwamen rollen, stelde ik me moeiteloos voor dat deze golf, en dan die volgende, en dan die daarna, een reis hadden afgelegd vanuit een land ver weg. Daar waren ze dan, als de magiërs uit het Oosten die uiteindelijk hun reisdoel bereikt hadden, om hun geschenken aan te bieden.

Natuurlijk is dat niet zo. Golven ontstaan als wind en getijde het water, dat er altijd al is, in hun greep krijgen en het naar hun pijpen laten dansen. Gisteren stond ik nog in het heldere zonlicht en keek naar het geschitter en gespetter in de kleine haven, dat de boten deed dobberen en deinen. Een prachtig schouwspel; de golven lijken een eigen karakter en kracht te bezitten. Maar dat is niet zo. Ze zijn toevallige gevolgen van andere krachten.

JAKOBUS 1,1-8 De beproeving van het geloof

Het **geloof** daagt je uit om niet een golf te zijn. Een mensenleven is vol wind en getij. Maar al te gemakkelijk denken wij dat we belangrijk zijn, omdat we, van tijd tot tijd tenminste, op allerlei manieren lijken te dansen en schitteren. Het gaat er echter om of het karakter dat wij ontwikkelen echt is, of dat we, zoals Jakobus zegt in vers 7, gewoon aarzelend en onberekenbaar zijn, door de wind heen en weer bewogen.

We weten trouwens niet zeker wie Jakobus was. De naam Jakobus kwam veel voor in de eerste eeuw. De kans is groot dat deze brief afkomstig is van de bekendste Jakobus in de vroege kerk: Jakobus, de broer van Jezus, de sterke en belangrijke leider in de gemeente van Jeruzalem in de eerste dertig jaar van het christendom. Petrus en Paulus en de anderen trokken heel de wereld over, maar hij bleef op zijn post, biddend en onderwijzend en vertrouwend dat de God die zijn geliefde broer had opgewekt uit de dood het werk zou voltooien waaraan hij begonnen was. Deze brief zou dan deel uitmaken van dat werk, geschreven om christenen over heel de wereld – die hij ziet als de nieuwe versie van de ‘twaalf stammen in de verstrooiing’ van Israël – aan te moedigen om de beproeving van het geloof het hoofd te bieden.

En het was nogal een beproeving destijds, zoals ook nu en altijd. Zodra je besluit Jezus te volgen, kun je beproevingen verwachten. Het is alsof je de achterdeur opendoet om op pad te gaan, en voor je ook maar één stap hebt gezet meteen weer door de wind naar binnen geblazen wordt. Jakobus vertelt dat we ons over zulke momenten moeten verheugen (vers 2)! Het moet ons tot grote blijdschap stemmen. Wat zou hij daarmee bedoelen?

Als een christen beproefd wordt, gebeurt er iets heel belangrijks. Er zijn veel vormen van beproeving: daadwerkelijke vervolging, waarmee veel mensen tegenwoordig geconfronteerd worden; sterke en vervelende verleidingen,

JAKOBUS 1,1-8 De beproeving van het geloof

die plotseling en totaal onverwacht kunnen toeslaan; lichamelijk lijden of het verliezen van geliefden; familie- of geldproblemen; enzovoorts. Je wordt echter alleen beproefd als je ergens ernst mee maakt. Technici testen geen schroot, maar auto's die te maken zullen krijgen met zware omstandigheden. Wie Jezus de **messias** volgt, moet niet simpelweg zien te overleven. Hij of zij moet een verschil maken in de wereld, of dat nu is door stille dagelijkse getuigenis van een trouw en rustig leven, of door de mogelijkheid die sommigen ten deel valt om in woord en daad het **evangelie** bekend te maken aan anderen. Om hiertoe in staat te zijn, moeten we sterk worden, zodat we de beproeving kunnen doorstaan.

Daarom vestigt Jakobus de aandacht van de lezer op het resultaat van de beproeving: standvastigheid. Raak niet in paniek. Reageer niet te heftig. Verander een probleem niet in een crisis. Wees standvastig. Dit is een van de belangrijke thema's in deze brief (zie 5,7). En, zo zegt Jakobus, je moet de standvastigheid volledig laten doorwerken. Laat het heel je wezen doordringen (vers 4).

Zie je leven eens als een huis. Geloof betekent uit het raam kijken, weg van jezelf, naar de God die zo veel groter is dan jij. Als je dat doet, ontstaat binnenshuis standvastigheid.

Naast standvastigheid wordt hier aan het begin ook een ander belangrijk thema in deze brief geïntroduceerd: wijsheid! Binnen het Nieuwe Testament is Jakobus de duidelijkste vertegenwoordiger van wat in de oude Joodse geschriften (het Oude Testament) gezien wordt als 'wijsheidsliteratuur': de nauwkeurig onderzochte, beproefde en verzamelde wijsheid van diegenen die in alles leerden vertrouwen op God en ontdekten hoe dat vertrouwen zijn uitwerking had op elk aspect van het dagelijks leven. Hoe zou ik om kunnen gaan met deze situatie, met dat lastige moment? Je hebt wijsheid nodig – en je moet erom vragen.

JAKOBUS 1,9-18 De valstrikken van de wereld en het geschenk van God

Maar hoe weet ik dat God mij die zal geven? In de combinatie van het geheim van geloof, standvastigheid en wijsheid ontdekken we het hart van Jakobus' boodschap. God geeft zonder voorbehoud en zonder verwijt aan alle mensen (vers 5). We stellen ons God maar al te gemakkelijk voor als gierig en bekrompen. We projecteren op de maker van alle dingen het angstige, kleingeestige of zelfs wraakzuchtige karakter dat we in het leven van alledag zo vaak tegenkomen, soms zelfs als we in de spiegel kijken. Als we leren wie God ten diepste is en hoe hij echt is – en onszelf daar regelmatig aan herinneren – ontvangen we de sleutel tot dit alles. Als dat niet zo is, zul je onstandvastig zijn en word je het ene moment deze kant en het andere moment de andere kant op gesmeten. Je bent niet meer dan een golf. Als dit wel zo is, zul je een standvastig karakter krijgen. Wijsheid. Stand- vastigheid. Geloof.

JAKOBUS 1,9-18

De valstrikken van de wereld en het geschenk van God

⁹Laat de onaanzienlijke gelovige trots zijn op zijn hoge waarde, ¹⁰en de rijke op zijn nederige staat, want hij zal vergaan als een bloem in het veld. ¹¹Als de zon gaat branden en het gras door de hitte verdort, valt de bloem af en is het gedaan met zijn schoonheid. Zo zal ook de rijke vergaan terwijl hij volop met zijn zaken bezig is.

¹²Gelukkig is de mens die in de beproeving staande blijft. Want wie de proef doorstaat, ontvangt als lauwerkrans het leven, zoals God heeft beloofd aan iedereen die hem liefheeft. ¹³Wie in verleiding komt, moet niet beweren: 'Die verleiding komt van God.' Want God stelt niemand aan verleiding bloot, zoals hij zelf ook niet door iets slechts in verleiding kan worden gebracht.

¹⁴Iedereen komt in verleiding door zijn eigen begeerte, die hem

JAKOBUS 1,9-18 De valstrikken van de wereld en het geschenk van God

lokt en meesleept. ¹⁵Is de begeerte bevrucht, dan baart ze zonde; en is de zonde volgroeid, dan brengt ze de dood voort.

¹⁶Geliefde broeders en zusters, vergis u niet: ¹⁷elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten; bij hem is nooit enige verandering of verduistering waar te nemen. ¹⁸Hij wilde ons door de verkondiging van de waarheid tot leven roepen, om ons de eersten te maken in zijn schepping.

‘Luister eens naar de echo,’ zei mijn vriend. We stonden achter in een grote kathedraal, en het koor stond op het punt om een krachtig, schitterend lied te zien. De dirigent wist heel goed wat hij deed. Terwijl de melodie zich ontwikkelde, leek het gebouw die op te pakken, te koesteren, ermee te spelen, en te gebruiken als het decor voor het volgende deel. Na een poosje was het moeilijk te onderscheiden wat daadwerkelijk echo was en wat we ons in gedachten herinnerden, terwijl we luisterden naar het volgende gedeelte. Toen het koor uiteindelijk zweeg, kregen we zeker tien seconden om van het laatste akkoord te genieten. Het gebouw was zo ontworpen dat je het gevoel kreeg dat er samen met het menselijk koor andere, oudere stemmen waren, honderden jaren aanbidding op aarde, die meezongen. Om nog maar te zwijgen van de hemelse schare zelf.

Luister naar de echo! De eerste christenen leefden en werkten in een gigantische echokamer, veel groter dan welke kathedraal ook. Dat was natuurlijk het Oude Testament, de oude geschriften van Israël, waarvan de volgelingen van Jezus geloofden dat ze in het leven, de dood en de **opstanding** van hun heer en meester samenkwamen en nieuwe betekenis kregen. Hier vinden we, zoals zo vaak in vroegchristelijke geschriften, een klinkende echo van een beroemd tekstgedeelte. ‘Het gras verdort,’ schreef de profeet, ‘en de bloem verwelkt, maar het **woord** van onze

JAKOBUS 1,9-18 De valstrikken van de wereld en het geschenk van God

God houdt altijd stand.’ Je vindt dat in Jesaja 40,7-8. Het is de moeite waard om dat gedeelte in zijn geheel te lezen; het is een van de meest fantastische Bijbelhoofdstukken aller tijden.

Jakobus moedigt ons aan het specifieke onderwijs dat hij geeft, te beluisteren binnen deze veel grotere echokamer, zodat we onze gedachten over zijn woorden kunnen laten kleuren door de oude echo’s.

Hij zegt dat we moeten leren om God en zijn woord te vertrouwen, in plaats van de verleidingen van de wereld. Daarbij heeft hij twee valstrikken in gedachten: de valstrik van rijkdom, en de valstrik van de verleiding zelf. (Die twee gaan natuurlijk vaak samen, zoals wanneer iemand door het verlangen naar rijkdom in verleiding komt om te bedriegen of te stelen.) Hij waarschuwt ervoor dat deze krachtige neigingen heel misleidend zijn.

Ze zijn als mooie wilde bloemen die opkomen in het open veld: vandaag zijn ze er en morgen zijn ze weer verdwenen, of zelfs nog sneller, als de zon brandt. Wat blijft?, dat is de vraag. Wat is bestendig? Zijn antwoord is helder: God en zijn woord. En het ‘woord’ is niet slechts het woord als bron van betrouwbare informatie. Als God spreekt, gebeurt er iets. Gebeurt er iets *met ons*. Gebeurt er iets *in ons*. Het woord van God is als een medicijn dat diep doordringt in ons bestaan, dat de pijn vanbinnen geneest en onze innerlijke motivatie verandert, zodat we andere mensen worden (vers 18).

Dat is hard nodig, want als dat niet gebeurt, kijken we (bij wijze van spreken) naar die mooie wilde bloemen en denken we dat het om die bloemen draait. We zien hoe mensen rijk en beroemd worden, met prachtige huizen, grote auto’s en luxueuze vakanties. De showbizzcultuur van vandaag vertelt haar eigen verhaal. Vandaag een beroemd voetballer, morgen sta je op straat; vandaag een droombruiloft, morgen een dramatische scheiding. We

JAKOBUS 1,9-18 De valstrikken van de wereld en het geschenk van God

kennen de verhalen, en toch laten we ons verleiden door alle pracht en praal.

Jakobus heeft er een hartig, ja zelf sarcastisch, woordje over te zeggen. Als je arm bent, dan moet je daar blij om zijn, want dat is het doel waar je naar zou moeten streven! Als je rijk bent, verheug je dan over het feit dat je verderd zult worden, want het zal allemaal weggevaagd worden! Met andere woorden: leer om de wereld binnenste-buiten en ondersteboven te zien, zoals Jezus voortdurend leerde. Laat je door je verbeelding niet in de val lokken. Zie de dingen zoals God ze ziet.

Herken vooral wat er gebeurt, als je in verleiding komt. Bij de uitwerking van wat 'verleidingen' zijn in vers 2 waarschuwt Jakobus ons om niet te denken dat God verantwoordelijk is voor de verleiding zelf. Die komt van binnenuit (Jezus maakte dat ook duidelijk). Niemand van ons wordt geboren met een zuivere, innerlijke 'gereedschapskist' vol neigingen, verlangens en angsten. Als je trouw bent aan 'je eigen ik', dan eindig je in een complete chaos. Je wordt uitgedaagd om met behulp van 'je eigen ik' diep vanbinnen op een wijze manier te kiezen welke neigingen en verlangens je volgt en tegen welke je weerstand biedt.

Sommige verlangens hebben hun eigen stamboom, zegt Jakobus (vers 15). Het verlangen is als een vrouw die een kind baart, en het kind is de zonde: de daad die direct voortvloeit uit dat deel van het 'eigen ik' dat zich afkeert van het ware **leven** dat God voor ons bedoeld heeft. En als het kind, de zonde, opgroeit en volwassen wordt, krijgt het ook een kind. Dat kind is de dood: het uiteindelijke resultaat van het volgen van die verlangens die dat echte menselijke leven verzwakken. Het contrast kan bijna niet scherper zijn: God belooft 'de kroon van het leven' (vers 12), maar die verlangens leiden exact in tegengestelde richting. Hier valt, zoals zo vaak in de Schrift, de les over 'wijsheid' samen met wat de oude Israëlieten zagen als Gods

JAKOBUS 1,19-27 Het woord dat zijn werk doet

‘**verbonds**’belofte, die voor de keuze stelde: leven of dood.

Dus, nogmaals, Jakobus fundeert zijn les op wat waar is met betrekking tot God zelf, God de genereuze gever, de ‘vader der lichten’. Alles wat de wereld echt verlicht, is een geschenk van hem; maar, terwijl het licht van zon, maan en sterren verschijnt en verdwijnt, blijft Gods licht voortdurend aanwezig. En – terug naar de echo van Jesaja 40 – ‘hij werd onze vader door het woord van de waarheid’. God is zijn eigen nieuwe stamboom begonnen, de nieuwe geboorte die nieuw leven brengt, door het krachtige woord van het **evangelie** van Jezus.

Het eindigt niet bij ons. Als het woord zijn werk doet in ons leven, dan is dit nog maar het begin. Wij, zo zegt Jakobus, zijn ‘eersten in zijn schepping’. Nog een echo, deze keer naar het oude oogstfeest in de **tempel**. Je brengt de ‘eersten’, het begin van de oogst, als offergave aan God, als teken dat er veel meer op komst is. Op een dag zal Gods woord heel de schepping veranderen en **hemel** en aarde vullen met zijn rijke, heerlijke licht en leven. Wij, die veranderd zijn door het evangelie, die leren om de wereld op een andere manier te bekijken, die weerstand bieden tegen verleiding, vormen slechts het begin van dat grotere project.

JAKOBUS 1,19-27

Het woord dat zijn werk doet

¹⁹Geliefde broeders en zusters, onthoud dit goed: ieder mens moet zich haasten om te luisteren, maar traag zijn om te spreken, traag ook in het kwaad worden. ²⁰Want de woede van een mens brengt niets voort dat in Gods ogen rechtvaardig is. ²¹Wees daarom zachtmoedig en leg alle verdorvenheid en elk denkbaar wan-gedrag af. En aanvaard zo de boodschap die in u is geplant en die

JAKOBUS 1,19-27 Het woord dat zijn werk doet

u kan redden. ²²Vergis u niet: alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen. ²³Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is net als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: ²⁴hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag. ²⁵Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist om wat hij doet. ²⁶Wie meent dat hij God dient, terwijl hij zijn tong niet kan beteugelen, zit op een dwaalspoor, en heel zijn godsdienst is vergeefse moeite. ²⁷Voor God, de Vader, is alleen dit reine, zuivere godsdienst: weduwen en wezen bijstaan in hun nood, en je in acht nemen voor de wereld en onberispelijk blijven.

Menselijke wijsheid brengt regelmatig spreekwoorden voort. ‘Voorkomen is beter dan genezen.’ ‘Een rollende steen vergaart geen mos.’ Enzovoorts. Een van de spreekwoorden die ik al jong heb geleerd, is: ‘Stokken en stenen kunnen mijn botten breken, maar woorden kunnen me nooit pijn doen.’ Ik denk dat we dat als schooljongens altijd tegen elkaar zeiden, als reactie op een flauwe belediging tijdens het speekwartier.

Dat spreekwoord is natuurlijk heel misleidend. Je kunt herstellen van een gebroken been of arm. Maar als iemand je goede naam door het slijk haalt – als iemand leugens over je vertelt, en andere mensen daarin geloven – dan is het veel en veel moeilijker. Misschien krijg je dan wel nooit de baan die je wilt. Wellicht zullen mensen je dan nooit helemaal vertrouwen. Vrienden, zelfs familieleden, wijzen je dan misschien af. Woorden kunnen verschrikkelijk zijn. Ze kunnen blijvende schade aanrichten.

Hier introduceert Jakobus een van zijn belangrijkste thema's: de gevaarlijke macht van de menselijke tong. Dat sluit naadloos aan bij wat hij zojuist heeft gezegd over

JAKOBUS 1,19-27 Het woord dat zijn werk doet

Gods **woord**. Het brengt niet alleen informatie over; het doet daadwerkelijk dingen, verandert dingen, zorgt voor een nieuwe en blijvende stand van zaken. In deze passage zien we hoe Gods woord aan het werk gaat, maar horen we tegelijk een waarschuwing over onze menselijke woorden, die aan het werk gaan in een behoorlijk tegengestelde richting. Zoals zo vaak in Jakobus ontstaat er een veel breder beeld als je twee ogenschijnlijk verschillende gedachten naast houdt, terwijl je van de ene naar de andere paragraaf gaat.

Daarom beginnen we bij een thema dat veel vroegchristelijke schrijvers onder de aandacht brachten: het gevaar van menselijke woede. Jakobus legt de nadruk op volhardend geduld; woede is, natuurlijk, een van de dingen die ontstaan als geduld uitgeput raakt. In vers 19-21 past hij zijn leer over geduld heel specifiek toe: Als er iets mis is in deze wereld denken wij dat onze woede de dingen wel weer recht zal zetten. Paulus staat in Efeziërs 4,26 een vorm van boosheid toe die passend is, maar dringt erop aan dat je die heel goed in de hand houdt. Jakobus lijkt een vergelijkbare concessie te doen, als hij zegt dat we 'traag in het kwaad' moeten zijn. Maar het gaat hierom: als we willen dat Gods gerechtigheid de dingen recht zal zetten, dan doen we er goed aan om zelf opzij te gaan en God zijn werk te laten doen, in plaats van te denken dat onze woede-uitbarsting (die hoogstwaarschijnlijk heel kwalijke trekjes heeft, zoals gekwetste trots, kwaadaardigheid en jaloezie) God op de een of andere manier zal helpen om te doen wat nodig is.

Als God in en door ons werkt, gebruikt hij onze kwalijke of kwaadaardige boosheid niet om vervolgens op de een of andere manier alles recht te zetten. Nogmaals: God werkt door zijn *woord*. In de vorige passage sprak Jakobus over dat woord in termen van God die ons als nieuwe schepselen geboren doet worden, als het begin van zijn volledig nieuwe schepping. Hier ziet hij, geholpen door een

JAKOBUS 1,19-27 Het woord dat zijn werk doet

ander gedeelte uit Jesaja (55,10-11), Gods woord als iets wat gezaaid of geplant wordt en wat een schitterende struik of een vruchtbare oogst voortbrengt.

Maar hoe gebeurt dat? Elke generatie binnen de kerk maakt zich met recht zorgen over mensen die gewoon met de stroom meedrijven en lijken te genieten van wat ze horen in de kerk, zonder dat het echt verschil maakt. 'Naamchris-tenen' worden ze wel genoemd. Ergens troost het ons om te weten dat Jakobus met exact hetzelfde probleem werd geconfronteerd bij de allereerste generatie christenen: mensen die graag naar het woord luisterden (dit betekent vermoedelijk zowel het onderwijs uit het Oude Testament als de **boodschap** over Jezus) zonder dat het hen veel leek te doen. Hier gebruikt hij een boeiende illustratie. In zijn tijd waren er natuurlijk geen foto's. Bijna niemand had een afbeelding van zichzelf en maar weinig mensen bezaten een spiegel. Als je jezelf dus toevallig zag, vergat je heel gemakkelijk hoe je er ook alweer uitzag. Zo is het, zegt Jakobus, voor sommigen, als ze Gods woord horen. Een vluchtige blik – O ja, denken ze, dat is interessant – en dan vergeten ze het meteen weer en gaan op de oude voet verder.

Jakobus' remedie hiervoor is ons eraan herinneren wat het woord van de Schrift en de boodschap over Jezus ten diepste is: het is 'de volmaakte **wet** die vrijheid brengt'. Dat komt op ons over als een tegenstelling. Hoe kan een 'wet' 'vrijheid' brengen? Je vrijheid wordt toch juist beperkt door een wet? Een wet weerhoudt je er toch van om te doen wat je wilt?

Ja en nee. Stel dat er geen wet bestond over aan welke kant van de weg je hoort te rijden. Dan zou iedereen maar doen waar hij zin in had. Het zou een grote chaos worden: ongelukken, bijna-ongevallen, en niemand zou iets sneller durven rijden, uit angst voor problemen. De wet die zegt dat je rechts moet rijden (in Nederland en Amerika) of

JAKOBUS 2,1-13 Geen voorkeursbehandeling!

links (in Groot-Brittannië en elders) geeft je vrijheid. Zo geldt dat ook voor Gods wet: door je 'vrijheid' op een bepaalde manier te beperken, komt een veel grotere, echtere vrijheid binnen bereik. Hier draait het om: als je kijkt naar deze 'wet', het woord van God, dan moet die je veranderen. Het woord moet aan het werk gaan. Als dat gebeurt, zal Gods zegen – dat wil zeggen, Gods verrijking van je **leven** op allerlei nieuwe manieren – zeker volgen.

Jakobus blijft altijd dicht bij de praktijk. Na deze hoge vlucht theologische theorie, volgt een harde landing. Een gelovig mens met een kwaai tong, is een contradictio in terminis (vers 20). Hij misleidt slechts zichzelf. Jakobus geeft niet meteen de oplossing hiervoor, maar hij zegt in feite: 'Oké: je wilt Gods weg volgen? Dat doe je zo! Er zijn mensen die je hulp nodig hebben; en er is een smerige wereld die zal proberen om jouw leven ook te bezoedelen. Zorg ervoor dat je je richt op het eerste en het tweede vermijdt.' Goed, krachtig onderwijs. Bijna als een spreekwoord.

JAKOBUS 2,1-13

Geen voorkeursbehandeling!

¹Broeders en zusters, het geloof in Jezus Christus, onze glorierijke Heer, staat niet toe dat u mensen op hun uiterlijk beoordeelt.

²Stel dat uw samenkomst wordt bezocht door iemand die prachtige kleren en gouden ringen draagt, en tegelijkertijd door een arme in vossen. ³Als u dan de eerste met alle zorg omringt en tegen hem zegt: 'Neemt u plaats, hier zit u goed,' terwijl u tegen de tweede zegt: 'Ga daar maar staan, of ga maar bij mijn voetenbank op de grond zitten,' ⁴maakt u dan geen ongeoorloofd onderscheid en wordt uw oordeel niet door verkeerde overwegingen bepaald? ⁵Luister, geliefde broeders en zusters: heeft

JAKOBUS 2,1-13 Geen voorkeursbehandeling!

God niet juist hen die naar wereldse maatstaven arm zijn, uitgekozen om rijk te zijn door het geloof en deel te krijgen aan het koninkrijk dat hij heeft beloofd aan wie hem liefhebben? ⁶Maar u behandelt arme mensen met minachting. Zijn het dan niet de rijken die u onderdrukken en u voor de rechter slepen? ⁷Zijn zij het niet die de voortreffelijke naam die over u is uitgesproken, door het slijk halen? ⁸Wanneer u echter het koninklijke gebod volbrengt dat de Schrift geeft: 'Heb uw naaste lief als uzelf,' dan handelt u juist. ⁹Maar als u op het uiterlijk afgaat, begaat u een zonde en bestempelt de wet u als overtreders. ¹⁰Wie de hele wet onderhoudt maar op één punt struikelt, blijft ten aanzien van alle geboden in gebreke. ¹¹Want hij die gezegd heeft: 'Pleeg geen overspel,' heeft ook gezegd: 'Pleeg geen moord.' Als u geen overspel pleegt maar wel een moord, overtreedt u toch de wet. ¹²Zorg ervoor dat uw spreken en uw handelen de toets kunnen doorstaan van de wet die vrijheid brengt. ¹³Onbarmhartig zal het oordeel zijn over wie geen barmhartigheid heeft bewezen; maar de barmhartigheid overwint het oordeel.

Ik heb me vaak ongemakkelijk gevoeld in de kerk, maar een van de ergste momenten was op paasmorgen jaren geleden. Ik dacht dat ik op tijd bij de kerk was, maar er stond al een grote rij buiten en er zat geen beweging in. Blijkbaar zat het gebouw al vol. Terwijl ik bedacht wat ik nu zou doen, hoorde ik achter me een bekende stem. Ik keek om en zag een man die ik vaag kende, een oudere heer die zeer gewaardeerd werd in de stad. Ik voelde me vereerd dat ik herkend werd en uitgekozen. Maar toen kwam het moment. 'Kom met me mee,' zei hij samenzweerderig. Hij leidde me naar voren, voorbij de rij, naar een van de plaatsregelaars.

'Ik ben jonkheer Van Buren,' zei hij tegen de man (ik gebruik de naam 'Van Buren' natuurlijk als pseudoniem). 'Ik zou u zeer erkentelijk zijn als u mij en mijn vriend een zitplaats kunt wijzen.'

JAKOBUS 2,1-13 Geen voorkeursbehandeling!

Voor ik goed in de gaten had wat er gebeurde, werden we allebei regelrecht naar de eerste rij van de kerkzaal begeleid, waar we twee uitstekende stoelen kregen met goed zicht op de dienst.

Maar ik genoot er niet van. Ik dacht aan Jakobus 2, en vroeg me af of mijn kennis of de plaatsregelaar dat gedeelte pas nog gelezen had. Natuurlijk vertelt hetzelfde hoofdstuk mij dat ik niet moet oordelen (vers 13). Maar de passage als geheel geeft simpelweg geen ruimte aan het gebruikmaken van sociale status binnen de kerk.

Dit hoort bij wat Jakobus schreef aan het einde van het vorige hoofdstuk, waar het gaat over het je niet laten besmeuren door de wereld. De wereld beoordeelt mensen altijd, neemt ze de maat, drukt ze neer, stelt een pikorde op. Maar God, die iedereen op gelijke wijze ziet en liefheeft, wil dat de kerk die genereuze, universele liefde weerspiegelt in haar gedrag. In sommige delen van de vroege kerk was er de regel dat als een gewoon lid van de gemeente de kerk binnenkwam de koster hem begeleidde, maar als een vreemdeling binnenkwam, vooral een arme vreemdeling, dan verliet de bisschop zelf zijn zetel om naar de deur te gaan en de nieuwkomer te verwelkomen. Vaak wenste ik dat ik de moed had om dat te doen.

Maar Jakobus doet meer dan simpelweg aandringen op gelijke behandeling. Hij wijst op iets wat hij later verder uit zal werken: dat de rijken maar al te gemakkelijk onderdrukkers worden, en zelfs vervolgers van de kerk. In elke maatschappij gebruiken rijken het 'recht'systeem in hun eigen voordeel, tenzij men daar enorm goed op toeziet. Ze kunnen de beste advocaten huren; ze kunnen wellicht zelfs de rechters omkopen. Ze kunnen hun zin krijgen, en de armen moeten dat maar slikken. In Jakobus' maatschappij had het woord 'rijken' wellicht nog een veel onheilspellender bijklank. Vers 7 wijst erop dat vooral 'de rijken' in de eerste eeuw bezorgd waren over de gevaren van deze nieu-

BIJBELSTUDIEGIDSEN

Suggesties voor persoonlijke Bijbelstudie

1. Bid aan het begin van elke studie dat God tot je zal spreken door zijn Woord.
2. Lees de inleiding van de studie en beantwoord de Opening-vraag die erbij hoort. Deze vraag is bedoeld om je te helpen in het thema van de studie te duiken.
3. Lees en herlees het Bijbelgedeelte dat je gaat bestuderen. Elke studie is erop gericht je te helpen na te denken over de betekenis van het gedeelte binnen de context waarin het staat.
4. Schrijf je antwoorden op in een persoonlijk aantekeningenboekje of een dagboek. Elke studie bevat drie typen vragen: observatievragen, die ingaan op de feiten in het gedeelte, interpretatievragen, die de betekenis van het gedeelte verder onderzoeken, en toepassingsvragen, die je zullen helpen ontdekken wat de implicaties van de tekst zijn voor het groeien in Christus. Het uitschrijven van je antwoorden kan meer helderheid en een dieper begrip opleveren over jezelf en Gods Woord.
5. Gebruik de richtlijnen in het Gebed-gedeelte om je op God te richten, hem te danken voor wat je hebt geleerd en te bidden over de toepassingen die je bedacht hebt.

Suggesties voor kringleden

1. Bereid je voor. Gebruik de tips voor persoonlijke Bijbelstudie die hierboven genoemd worden. Je zult ontdekken dat zorgvuldige voorbereiding je tijd in de kring en het gesprek met hen enorm zal verrijken.
2. Wees bereid om mee te doen in het gesprek. De leider van jouw kring zal niet gaan preken. In plaats daarvan zal hij of zij de vragen die in deze studiegids staan met je doornemen en de kringleden aanmoedigen met elkaar te bespreken wat ze geleerd hebben.
3. Blijf bij het onderwerp dat besproken wordt. Deze Bijbelstudies richten zich op een specifiek Bijbelgedeelte. Vermijd zo veel

BIJBELSTUDIEGIDSEN

- mogelijk te verwijzen naar andere gedeelten of bronnen buiten de Bijbel. Dit geeft iedereen de ruimte om op hetzelfde niveau mee te doen en het biedt de kans voor diepgaande studie.
4. Wees gevoelig ten opzichte van de andere kringleden. Luister aandachtig wanneer zij vertellen wat ze hebben geleerd. Hun inzichten zouden je best eens kunnen verrassen! Bij elke vraag zijn verscheidene antwoorden mogelijk. Veel vragen hebben niet een 'juist' antwoord, met name als het gaat om betekenis- of toepassingsvragen. De vragen zijn juist bedoeld om ons te dwingen het gedeelte nog verder en dieper te onderzoeken. Probeer wat je zegt te laten aansluiten bij de opmerkingen van anderen. Bemoedig en bevestig de anderen zo vaak mogelijk. Dit zal de meer terughoudende kringleden aanmoedigen mee te doen.
 5. Let op dat je het gesprek niet gaan overheersen. We willen soms zo graag onze gedachten delen, dat we anderen te weinig kans bieden te reageren. Doe zeker mee! Maar geef anderen ook de ruimte dat te doen.
 6. Verwacht dat God je iets gaat leren, door het gedeelte dat je bespreekt en door de andere kringleden heen. Bid dat je zult genieten van de tijd met elkaar en dat je er wat aan hebt, maar bid ook dat de studie tot gevolg zal hebben dat er actie ondernomen wordt, door jezelf en/of door de kring.
 7. Het is voor groepen en kringen nuttig een paar basisrichtlijnen te volgen. Deze richtlijnen, die je kunt aanpassen aan je specifieke situatie, moeten aan het begin van de eerste bijeenkomst worden voorgelezen.
 - a. Alles wat in de kring gezegd wordt, is vertrouwelijk en zal niet buiten de kring besproken worden, tenzij er specifiek toestemming voor gegeven is.
 - b. We geven iedereen de tijd om te praten en iets te delen, zolang hij of zij zich daar gemakkelijk bij voelt.
 - c. We zullen over onszelf en onze omstandigheden praten, en gesprekken over anderen vermijden.
 - d. We zullen aandachtig naar elkaar luisteren.
 - e. We zullen erg voorzichtig en terughoudend zijn in het geven van advies.

Aanvullende richtlijnen voor de kringleider vind je achter in dit hoofdstuk.

JAKOBUS

1. Jakobus 1,1-8

Opening

Hoe voelt het om op een neer geworpen te worden door de golven, of je nu in een boot zit of gewoon in het water ligt?

Studie

1. Lees *Jakobus 1,1-8*. Waarom zegt Jakobus dat zijn lezers zich moeten verheugen in beproevingen?
2. Hoe kan standvastigheid ervoor zorgen dat we volmaakt en volkomen worden, zonder enige tekortkoming (4)?
3. Wanneer heeft standvastigheid, als gevolg van de beproeving van je geloof, een positief effect op jou en je leven gehad?
4. Er is wijsheid voor nodig om beproevingen het hoofd te bieden en standvastigheid te ontwikkelen. Waarom legt Jakobus nadruk op het vragen om wijsheid in vertrouwen (5-8)?
5. Wat benadrukt Jakobus met betrekking tot God in dit gedeelte, zodat we met zoveel verwachting om wijsheid kunnen vragen?
6. Waarin verschilt Jakobus' visie op God van gangbare opvattingen (of misvattingen) over God?
7. Hoe kan een verkeerd beeld van God leiden tot twijfel aan God?
8. Wat gebeurt er als we vragen om wijsheid, maar tegelijk twijfelen of God die zal geven (6)?

BIJBELSTUDIEGIDSEN

9. Wanneer heb je ervaren dat je de wijsheid ontving waar je om had gevraagd?

10. Op welke manier heeft het leven je op en neer geworpen als een golf?

11. Welke stappen zou je kunnen zetten, met dit gedeelte in je achterhoofd, om te groeien in het karakter en geloof die voortkomen uit het kennen van God?

Gebed

Vraag, nu je weet dat God centraal staat in dit gedeelte, of hij je hart voor hem wil openen en je wil helpen hem beter te leren kennen.

Dank hem dat hij zonder voorbehoud en zonder verwijt geeft.

Vraag hem om je te helpen groeien in geloof, standvastigheid en vertrouwen, terwijl je hem beter leert kennen.

Vraag de heilige Geest om je de wijsheid te geven die hij overvloedig aanbiedt.

2. Jakobus 1,9-18

Opening

Sommige echo's zijn prachtig en sommige vervelend. Welke ervaringen heb jij met het luisteren naar echo's?

Studie

1. Lees *Jakobus 1,9-18*. Waarom worden de armen binnen deze context opgeroepen om zich te verheugen (9-11).

2. Waarom moeten de rijken zich verheugen als ze vernederd worden?

3. Op welke manieren vertrouw jij op je rijkdom of bezit?

BIJBELSTUDIEGIDSEN

4. Hoe beïnvloedt rijkdom of armoede je relatie met God?
5. Waar komt verleiding volgens Jakobus vandaan (14)?
6. Wat is het gevolg van toegeven aan verleiding (15)?
7. Hoe weet je dat je wordt beproefd, zodat je kunt voorkomen dat je eraan toegeeft?
8. Hoe wordt God omschreven in vers 17 en 18?
9. Wat betekent het voor ons dat we zo'n God hebben, als we geconfronteerd worden met de aantrekkingskracht van rijkdom of andere verleidingen?
10. Hoe kan Gods woord ons ook beschermen tegen allerlei verleidingen?
11. Vertel eens hoe je ervaren hebt dat het woord van God genezing en verandering in je teweeg heeft gebracht.
12. Op welk punt in je leven heb je nu Gods woord nodig om pijn te genezen of verandering op gang te brengen?

Gebed

Wees stil voor de Heer.

Luister naar de echo van zijn stem.

Denk na over wat je vanuit dit gedeelte hebt geleerd over God.

Prijs hem omdat hij, de Vader van de hemellichten, overvloedig geeft. Omdat hij onveranderlijk is.

Prijs hem omdat zijn woord op een dag heel de schepping zal veranderen en hemel en aarde zal vullen met zijn rijke, heerlijke licht en leven.

Vraag hem om je innerlijke drijfveren aan het licht te brengen en dat te veranderen wat niet aangenaam voor hem is.

Dank hem voor de vrucht die hij in jou laat groeien.

3. Jakobus 1,19-27

Opening

Welke spreekwoorden en gezegden horen bij jouw familie en cultuur?

Studie

1. Lees *Jakobus 1,19-27*. Welke duidelijke aanwijzingen geeft Jakobus in vers 19?
2. Hoe heb je zelf ervaren dat deze drie aanwijzingen met elkaar verbonden zijn?
3. Wat gebeurde er toen je probeerde om iets recht te zetten door middel van boosheid?
4. Wat zouden we volgens vers 20 en 21 moeten doen om de menselijke woede te vermijden die niet leidt tot Gods rechtvaardigheid?
5. Wanneer en waarom ben je geneigd om 'een vluchtige blik' te werpen op het woord?
6. Wat betekent het om de boodschap in zachtmoedigheid te ontvangen (21)?
7. Wanneer werd je gezegend door het woord van God te *doen*?
8. Hoe kan een wet leiden tot vrijheid? (Of anders gezegd: als er geen wetten waren, hoe zou dat leiden tot inperking van de levenswijze van mensen?)
9. Welke schade heb jij de tong zien veroorzaken, als het gaat om de zaak van Christus?

BIJBELSTUDIEGIDSEN

10. Wanneer is het moeilijk voor je om je tong in toom te houden; en hoe probeer je dat toch te doen?

11. Denk na over je leven – het tempo ervan, de mensen met wie je omgaat, de activiteiten waarbij je betrokken bent. Wat zou je deze week kunnen veranderen, zodat je je meer kunt richten op mensen in nood?

12. Jakobus herinnert zijn lezers er in vers 27 aan dat zuivere godsdienst ook het helpen van mensen in nood (zoals weduwen en wezen) bevat en onberispelijk blijven in de wereld. Hoe geven deze twee aspecten een evenwichtig beeld van het christelijk leven?

Gebed

Als we verlangen naar Gods rechtvaardigheid, dat hij komt om de dingen recht te zetten, dan kunnen we hem maar beter uit de weg gaan en zijn eigen werk laten doen, in plaats van te veronderstellen dat onze woede-uitbarsting (die waarschijnlijk allerlei nare trekjes heeft, zoals gekwetste trots, haat en afgunst) op de een of andere manier God helpt om te doen wat gedaan moet worden.

Praat met je hemelse Vader over situaties waarin jij last hebt van woede-uitbarstingen.

Bid dat hij geduld en genade in je zal ontwikkelen en ook het vertrouwen dat hij alles recht zal zetten.

Vraag hem om barmhartigheid en genade om slechts woorden te spreken waar hij vreugde in schept en die hem verheerlijken.

4. Jakobus 2,1-13

Opening

Vertel eens over een moment waarop je een voorkeursbehandeling kreeg of zelf iemand anders voortrok.

BIJBELSTUDIEGIDSEN

Studie

1. Lees Jakobus 2,1-13. Welk voorbeeld van bevoorrechting geeft Jakobus (2-3)?
2. Wat zijn volgens vers 4-6 de gevolgen van voortrekken?
3. Er wordt wel gesproken over het 'ondersteboven-koninkrijk', waarmee bedoeld wordt dat God altijd het tegenovergestelde doet van hoe de wereld geneigd is te handelen. Welke ondersteboven-waarde zie je hier in vers 5?
4. Wanneer slaagde jij of je christelijke gemeenschap er niet in om God te gehoorzamen door iedereen gelijk te behandelen?
5. Waarom is het volgens vers 5-7 dwaas om de armen te minachten?
6. Waarom is het (volgens Jakobus en zoals duidelijk wordt in het leven van vandaag) even dwaas om de rijken te eren?
7. Daartegenover staat het koninklijke gebod van Jezus. Wat is dat koninklijke gebod?
8. Zet de resultaten van het houden van het koninklijke gebod eens tegenover het overtreden ervan (8-11).
9. Waarom ben je als je één gebod overtreedt schuldig aan het breken van de hele koninklijke wet?
10. Wat zou het betekenen voor jouw leven als je handelt als iemand die geoordeeld zal worden door de wet die vrijheid brengt (12)?
11. Leg eens uit wat Jakobus in vers 13 bedoelt, als hij schrijft dat het oordeel onbarmhartig zal zijn voor degenen die geen barmhartigheid hebben bewezen.

BIJBELSTUDIEGIDSEN

12. Wanneer heb jij gezien dat barmhartigheid het oordeel overwint?

Gebed

Vraag de Heer om je te laten zien op welke manieren jij zijn koninklijk gebod breekt. Belijd dat je zijn reiniging nodig hebt. Bid voor de stappen die je moet zetten om zijn gebod te volgen 'om je naaste lief te hebben als jezelf'.

Bid voor de armen en mensen in nood in de wereld. Vraag God om je weg zo te leiden dat je betrokken raakt bij de zorg voor de armen. Vraag hem om bewustwording van de neiging die je wellicht hebt om sommige mensen hoger te achten dan anderen.

5. Jakobus 2,14-26

Opening

Wat doet het met je als iemand zegt dat hij heel veel om je geeft, terwijl die woorden niet gepaard gaan met daden?

Studie

1. Lees *Jakobus 2,14-26*. Hoe laat Jakobus in vers 14-17 het geloof zien dat als lichaam zonder geest is?
2. Welke vergelijkbare voorbeelden van een leeg geloof kun je bedenken?
3. Op welke manier zorg jij voor de armen of zou je dat kunnen gaan doen?
4. Hoe geeft toewijding van onszelf aan de armen blijk van geloof?
5. Waarom is volgens vers 18-20 geloof zonder werken een dood geloof?

BIJBELSTUDIEGIDSEN

6. Jakobus noemt twee bekende Bijbelfiguren. De eerste is Abraham, de vader van het volk Israël (21-24). Jakobus brengt twee sleutelpassages samen: de ene is Genesis 15, waar Abraham gelooft in Gods belofte om hem een groot gezin te geven hoewel hij kinderloos is. De andere passage is Genesis 22. Na de verschrikkelijke episode waarin Abraham een zoon krijgt bij zijn slavin Hagar en haar vervolgens wegstuurt, wordt Abraham zwaar beproefd. Hij krijgt het bevel om Isaak te offeren, zijn zoon bij Sara, de zoon door wie de grote beloften vervuld zouden worden. Het is een duistere episode, maar Abraham doet wat hem gezegd wordt, en God houdt hem op het laatste moment tegen en voorziet in een ram om in plaats van zijn zoon te offeren. Op welke wijze werkt Abrahams geloof in beide gevallen door in zijn werken?

7. Hoe omschrijft Jakobus vervolgens Abrahams relatie met God in 2,23?

8. Op welke manier zou je willen groeien als ‘vriend van God’?

9. Wat zijn de overeenkomsten en verschillen tussen Abraham en Rachab?

10. Hoe zou je, nadenkend over dit gedeelte, als persoon willen groeien in geloof dat zichtbaar wordt en tot vervulling komt in een leven van daden?

11. Hoe helpt dit slotgedeelte van hoofdstuk 2 je om te begrijpen hoe werken het geloof verlevendigen?

Gebed

Vraag de heilige Geest om je te laten zien op welke plekken in je leven en ervaring je geloof vertaald moet worden in daden.

Wees stil en luister naar zijn stem.

Praat nu met God over de stappen die je wilt zetten om een vol, Jezusvormig geloof uit te leven.

6. Jakobus 3,1-18

Opening

Noem een of twee leraren die grote invloed op je hebben gehad, je misschien zelfs wel geholpen hebben om een bepaalde richting in te slaan in je leven.

Studie

1. Lees *Jakobus 3,1-12*. Waarom zegt Jakobus in vers 3-4 dat de tong lijkt op een bit en een roer?
2. Wanneer heb je gezien of meegemaakt dat een paar woorden veel schade aanrichtten?
3. Hoe legt Jakobus uit dat er bij de tong sprake is van extreem grote tegenstellingen (9-12)?
4. Op welke specifieke manieren zou je vrienden, vijanden, familie, collega's, medechristenen of mensen met een ander geloof consequenter kunnen zegenen?
5. Hoe motiveert dit gedeelte je om beter te letten op hoe je je tong gebruikt?
6. Lees *Jakobus 3,13-18*. Waarom verbindt Jakobus zachtmoedigheid met wijsheid?
7. Hoe onderscheidt Jakobus aardse wijsheid van demonische wijsheid?
8. Wanneer heb je de gevolgen van bittere jaloezie en woordentwist ervaren binnen een christelijke gemeenschap? En in jezelf?
9. Hoe zou een houding van cynisme zich voor kunnen doen als wijsheid?